

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

opus spectare: & omnem rerum naturam, cum earum operibus, & ante omnia meipsum relinquere. Quin etiam omnia opera, & miracula, quæ Deus vel fecit, vel vnquam facere potest, in omni, aut per omnem rerum naturam: imò etiam Deus ipse, cum omni sua bonitate, quatenus extra me est, & accidit, non facit me beatum, sed quatenus in me est, & accidit, cognoscitur, amatur, sentitur, percipitur.

C A P V T X.

Illuminatorum appetentia.

IAm animaduertendum est, qui homines vera luce illustrati sunt, eos scire, quicquid vel ipsi cupere, aut eligere possunt: vel ab vlla omnino creatura, vt creatura, vnquam cupitum, electum, aut cognitum fuit, id nihil esse, si cum æterno bono conferatur. Itaq; relicta omni cupiditate atq; electione, seipsum, & omnia æterno bono cõmittunt atq; credunt. deinde manet in eis cupiditas seipsum promovendi, & propius admoventi ad æternum bonum: hoc est, ad propiorem cognitionem, ardentiorẽq; amorem, & alacriorem obsequentiam, integramq; subiectionem &

& obedientiam, ita ut quiuis illuminatus homo possit dicere: Optarem me æterno bono id esse, quod homini sua manus est, semperq; metuunt tales homines, ne non satis illi subiecti sint: neq; non cupiunt omnium hominum salutem: & tamen ab hac ipsa cupiditate sunt immunes, nec eam sibi vendicant, quippe qui satis sciant hanc cupiditatē nō esse hominis, sed æterni boni. nam quicquid bonum est, id sibi nemo debet arrogare, utpote q̄ sit solius æterni boni.

Præterea degūt huiusmodi homines in libertate, ita ut amisso vel pœnarū aut Orci metu, vel spe mercedis, aut regni cœlestis viuāt in mera subiectione ac obediētia æterni boni, idq; amore libero. Hoc perfectē fuit in Christo, itēq; in eius imitatorib⁹: in hoc magis, in illo min⁹. Miseria est, quod cū nos æternū bonum ad id, quod est omniū præclarissimū instruat, atq; incitet, nos id nolumus.

Quid præclarior est, quàm vera spiritalis paupertas? atqui cū ea nobis proponitur, nolumus eam. Nos nimium sagaces (ut ita loquar) esse volumus: ut si suauem saporem, dul-

Luc. 1. 8

Mat. 5. 8

T H E O L O G I A

cedinem, & voluptatē in nobis senti-
tiamus, nobiscum bene agi putemus
Deumq; amemus: sin hoc desit, do-
leamus, Deūq; obliuiscamur, nosq;
perijsse arbitremur: id quod magnū
vitium est, & malum signū. Etenim
verus amator Deum, siue æternum
bonum, æquē amat inopia, atq; in cō-
pia: æquē in acerbitate, atq; in dulce-
dine, itidemque in cæteris. In his sei-
psum quisq; exploret.

C A P X I.

*De Orco
& cæte-
ri regno*

A Nimæ Christi fuit in Orcum
descendendū, antequām in cæ-
lum ascenderet, atque idem hominis
animæ eueniat oportet: sed anima-
duerte quomodò hoc fiat. Tum fit,
cū homo seipsum nouit, & intue-
tur, seq; ita malum inuenit, & indi-
gnum omni consolatione & bono,
quod ei à Deo, aut à creaturis accide-
re queat: prætereà nihil aliud quàm
perpetuò damnatū atque perditum,
& hoc ipso etiam indignū se putat,
quin etiam putat indignū se omni-
bus calamitatibus, quæ ei in hac vita
possunt accidere, equumq; et iustum
esse, vt ei aduersentur omnia, dolo-
remq;